

Jan Jozef Cordus is geboren op 6 januari 1918 in Djokjakarta, NOI. Hij was van Indo-Afrikaanse oorsprong. Hij was de zoon van Johannes Cordus en Emilia Land. Hij had twee broers, Jan (24 mei 1920) en Daan (26 september 1922).

Vanaf 1859 verrees op een kavel vlak buiten de garnizoensstad Poerworedjo de Afrikaanse Wijk ('kampong Afrikan'), waar 32 afgezwaaide Afrikaanse KNIL-militairen een eigen huis bouwden en samenwoonden met hun inheems-Indonesische concubine. De afgeschermdde woonwijk was de enige plek in Nederlands-Indië waar louter Indo-Afrikaanse gezinnen bij elkaar woonden. En daardoor ook de locatie waar de meeste West-Afrikaanse tradities van generatie op generatie doorgegeven zijn.

Samen met zijn broers was hij in Poerworedjo padvinder bij de katholieke groep St. Sebastiaan. In 1935 tijdens het patroonsfeest van St. Sebasatiaan, de naamgever van de groep, kreeg hij het Tweede klas insigne uitgereikt.

'n Hartig woord van Hopman, het uitreiken van het tweede-klas insigne aan Jozef Cordus, en de achtste jaarster aan L. Soeparman—dan—'t ging crescendo,—werd het eerste-klas insigne toegekend aan onzen eersten eerste-klusser Theo Perenboom.—De demonstraties op het speelveld hadden veel bekijks: jammer dat de brandende zon de toeschouwers te veel in de schaduw dreef, anders had men nog meer bewonderd, wat er gepresteerd werd niet-tegenstaande de warmte.

Tijdens de mobilisatie was hij sergeant bij het KNIL. Hij werd tijdens de Japanse bezetting van Nederlands-Indië als krijgsgevangenen tewerk gesteld aan de Birmaspoorweg in Thailand. Ook broer Jan zit in Thailand en wordt later overgeplaatst naar het kamp waar ook Jan Jozef zat. In Birma hadden Jan en Jan Jozef handeltjes met Birmese vrouwen buiten het kamp. Dat werd ontdekt en beide broers zijn hardhandig verhoord en gemarteld, maar ze wilden niets vertellen. Jan is overleden op 31 december 1944 in Kamp Aparon (Apalon) km83 (km85). Dit kamp lag 332 km van Non Pladuk en 83 km van Thanbyuzayat. Jan Jozef is later op het nippertje gered van het vuurpeloton door de capitulatie van Japan.

Na de Tweede Wereldoorlog vochten de KNIL-militairen met Nederland tegen de Indonesische onafhankelijkheidsstrijders. Jan Jozef sneuvelde op 12 november 1947 als KNIL militair in de politionele acties te Tandjong Poera (Sumatra). Hij is 29 jaar geworden. Jan Jozef ligt begraven op het Nederlands ereveld Leuwigajah te Cimahi.

In Nederland is een plaquette met zijn naam erop in Oirschot bij het monument van de Limburgse Jagers. Hij ontving postuum het Mobilisatie Oorlogskruis en Ere teken voor Oorlog en Vrede in 2017.

Meer informatie

De Vergeten Krijgers van Griselda Molemans uit 2016

Zwarte Hollanders van Ineke van Kessel uit 2005

[Jan Jozef Cordus \(oorlogsgravenstichting.nl\)](http://JanJozefCordus.oorlogsgravenstichting.nl)

[Oirschot, monument voor gesneuvelde Limburgse Jagers - Nationaal Comité 4 en 5 mei](#)

[Facebook](#)

[De koerier » 23 jan 1935 - Art. 24 | Delpher](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.